

The Holy See

LAV XIV.

OPĆA AUDIJENCIJA

*Trg sv. Petra
Srijeda, 6. kolovoza 2025.*

[Multimedia]

Ciklus Katehezâ – Jubilej 2025. Isus Krist naša nada. III. Isusova pasha 1. Priprava večere. „Ondje nam pripravite“ (Mk 14, 15)

Čitanje: Mk 14, 12-16

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: „Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?“ On pošalje dvojicu učenika i rekne im: „Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim pa gdje on uđe, recite domaćinu: ‘Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?’ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremjeno. Ondje nam pripravite.“ Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu.

Draga braćo i sestre,

nastavljamo naš jubilarni put otkrivanja Kristova lica, u kojem naša nada poprima formu i sadržaj. Danas počinjemo razmišljanja o otajstvu Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Najprije ćemo razmišljati o riječi koja se čini jednostavnom, a ipak u sebi krije dragocjenu tajnu kršćanskog

života: *priprava*.

U Markovu Evanđelju čitamo da „prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: 'Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?'" (Mk 14, 12). To je praktično pitanje, ali također bremenito očekivanjem. Učenici osjećaju da će se dogoditi nešto važno, ali ne znaju ništa detaljnije o tome. Isusov odgovor zvuči malne zagonetno: „Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode“ (r. 13). Detalji postaju simbolični: čovjek koji nosi krčag – radnja u ono vrijeme karakteristična za žene –, već pripremljena soba na katu, nepoznati domaćin kuće. Kao da je sve bilo unaprijed pripremljeno. I zapravo i jest. Evanđelje nam u ovom događaju otkriva da ljubav nije plod slučajnosti, već svjesnog izbora. Nije riječ o jednostavnoj reakciji, nego o odluci koja zahtijeva pripremu. Isus se ne suočava sa svojom mukom iz fatalizma, već iz vjernosti putu koji je slobodno i pažljivo prihvatio i slijedio. To nas tješi: spoznaja da dar njegova života proizlazi iz duboke namjere, a ne iz nenadanog impulsa.

To „spremljeno blagovalešte na katu“ govori nam da nam Bog uvijek prethodi. I prije nego što shvatimo da nam je potrebno da nas se primi i dočeka, Gospodin nam je već pripremio prostor u kojem se možemo prepoznati i osjećati kao njegovi prijatelji. To mjesto je, u biti, naše srce: „soba“ koja se može činiti praznom, ali koja samo čeka da bude prepoznata, ispunjena i čuvana. Pasha, koju učenici trebaju pripremiti, zapravo je već pripravljena u Isusovu srcu. On je taj koji je na sve mislio, sve isplanirao, sve pripremio, sve odredio. Ipak, On traži od svojih prijatelja da učine svoj dio. To nas uči nečemu bitnom za naš duhovni život, a to je da milost ne dokida našu slobodu, već je budi. Božji dar ne ukida našu odgovornost, već je čini plodonosnom.

I danas, kao i tada, valja nam se pripremiti za večeru. Ne radi se samo o liturgiji, već o našoj spremnosti da poduzmemo gestu koja nas nadilazi. Euharistija se ne slavi samo na oltaru, već i u svakodnevnom životu, gdje se sve može doživjeti kao prinos i zahvaljivanje. Pripraviti se za slavljenje tog zahvaljivanja ne znači činiti više, već ostaviti prostora. To znači ukloniti ono što smeta, smanjiti očekivanja i prestati njegovati nerealna očekivanja. Prečesto, naime, pripreme brkamo s iluzijama. Iluzije nas odvrćaju od pravog puta, pripreme nas pravilno usmjeravaju. Iluzije teže rezultatu i postignuću, pripreme omogućuju susret. Prava ljubav – podsjeća nas Evanđelje – daje se prije nego što je uzvrćena. Ona se daruje unaprijed. Ne temelji se na onome što netko prima, već na onome što želi dati. To je ono što je Isus živio sa svojim: dok još nisu razumjeli, dok ga je jedan htio izdati, a drugi zaniijekati, on je *pripravljao* za sve njih večeru zajedništva.

Draga braćo i sestre, i mi smo pozvani „pripraviti pashu“ Gospodnju. Ne samo liturgijsku, već i pashu našeg života. Svaka gesta raspoloživosti, svaki besplatan čin, svaki unaprijed dan oprost, svaka strpljivo prihvaćena teškoća način je pripreme mjesta gdje Bog može prebivati. Možemo se, stoga, zapitati: koje prostore u svom životu trebam urediti da bih bio spreman primiti Gospodina? Što za mene danas znači „pripraviti se“? Možda to znači odreći se nekog zahtjeva, prestati čekati da se drugi promijeni i učiniti prvi korak. Možda to znači više slušati, manje djelovati ili naučiti

vjerovati onome što je već pripravljeno.

Ako prihvatimo poziv da pripremimo mjesto zajedništva s Bogom i jedni s drugima, otkrit ćemo da smo okruženi znakovima, susretima i riječima koje nas upućuju prema toj prostranoj i već pripremljenoj sobi, u kojoj se neprestano slavi otajstvo beskonačne ljubavi, koja nas podržava i uvijek nam prethodi. Neka nam Gospodin podari to da budemo ljudi koji ponizno pripravljaju njegovu prisutnost. I neka, u toj svakodnevnoj raspoloživosti, u nama raste to spokojno povjerenje, koje nam omogućuje sa svime se suočiti otvorena srca. Jer tamo gdje je ljubavi pripravljen stol, život može istinski cvjetati.

APEL

Danas se obilježava 80. obljetnica atomskog bombardiranja japanskoga grada Hirošime a za tri dana spomenut ćemo se bombardiranja Nagasakija. Želim zajamčiti svoju molitvu za sve one koji su pretrpjeli njegove fizičke, psihološke i socijalne posljedice. Usprkos proteku godinâ ti tragični događaji predstavljaju univerzalnu opomenu protiv uništenja prouzročenog ratovima i, na poseban način, nuklearnim oružjem. Nadam se da će u suvremenom svijetu, obilježenom snažnim napetostima i krvavim sukobima, iluzorna sigurnost utemeljena na prijetnji uzajamnog uništenja ustupiti mjesto instrumentima pravde, praksi dijaloga i povjerenju u bratstvo.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Slavimo danas blagdan Preobraženja Gospodnjeg: neka vam Gospodinovo lice obasjano sjajem bude izvorom nade i utjehe!

Moj blagoslov svima!